

Het evidente in twijfel trekken.

In de eerste fase, toen we met ons collectief de gedachtensluizen openzette rond het thema waarde en kunsteducatie, kwamen de vragen 'Heeft kunsteducatie een waarde?' en 'Moet kunsteducatie altijd waardevol zijn?' naar boven, onder het motto: misschien moeten we eerst echt álles in vraag stellen.

Het werd toch even stil in ons collectief na deze vragen.

Met guitigheid keken we elkaar aan, her en der werd al een lichtjes stijgende mondhoek waargenomen, om even later toe te geven aan de spanning en breed lachend de evidentie van deze vragen te onderstrepen. De violen werden gelijkgestemd, de ping-pong der hersenspinsels kon beginnen, de wir werd de war en de war werd de wir. Het samenwerken pakte als mayonaise, op het juiste moment en accuraat kwam er een nieuwe samengesmolten massa uit de verschillende ingrediënten.

Heerlijk, eerlijk en vers van de pers kan je zodadelijk 5 teksten beleven. Een evidente keuze die dwars door de evidentie snijdt. Wanneer de evidentie in vraag wordt getrokken, kom je uit bij vertrouwde vernieuwing, vertrouwd voor de ene, vernieuwend voor de andere.

Binnen de wetenschappelijke stroming van de kunsteducatie is het een evidentie om een evidence-based discours te volgen. Een oorzaak veroorzaakt een gevolg en een gevolg wordt veroorzaakt door een oorzaak. Beleidsmakers houden van die vaste grond onder hun voeten. Evidentie vinden ze graag evident en dat is gemakkelijk.

Evident heeft in de standaardtaal in het hele taalgebied de betekenis 'overduidelijk, zonneklaar, onmiskenbaar'. In de standaardtaal in België wordt *evident* ook in andere betekenissen gebruikt: 'vanzelfsprekend, voor de hand liggend' en 'gemakkelijk, eenvoudig'. Vaak wordt *evident* dan gecombineerd met *niet* of *geen*. In Nederland zijn die betekenissen van *evident* onbekend. (*Evident (Betekenis)*, z.d.)

En net in die Vlaamse benadering van dit woord knelt bij ons het schoentje. Ons collectief verhoudt zich graag ten opzichte van volgende stelling: 'De evidente gedachte klopt niet altijd binnen kunsteducatie'. Wij zetten ons graag af tegen de evidente houding over het evidente.

Veel scholen gedragen zich min of meer evidence based. Wij zetten hier graag een kritische voetnoot bij. Waar leren meer wordt dan louter kennis vergaren, waar trainen ruimer wordt bekeken dan louter muscle memory, waar elke coach een educator wordt, waar vorming centraal staat en het explorerend vermogen een evidentie is. (Masschelein, Simons, 2013)

Uiteraard is dit een mes dat langs twee kanten snijdt. Wij beseffen terdege dat wat voor ons evident is, onze dode hoek is. Dus beschouw dit werk niet als eenduidig juist of fout, maar als een poging om een kanttekening naast het evidente te plaatsen. Net door het evidente in twijfel te trekken.

Oh ja, en ook nog dit.

We hebben bewust geen vast vooropgestelde volgorde bepaald, maar laten het lot beslissen in het lezen van onze essays.. Hierdoor doorprikken we de evidentie nu al eens voor de eerste keer.

Dobbel met de dobbelsteen en begin bij de juiste kleur, dwaal doorheen onze neuronenvverbindingen en geniet van de eerste tekst. Nadien herhaalt dit systeem zich. Kom je weer uit bij eenzelfde kleur, dan staat het jou vrij om dit essay nogmaals te verorberen, ofwel gooi je gewoon nog eens opnieuw.

Veel leesplezier (of is dit te evident?).

Collectief Waarde

in willekeurige volgorde

Febe Meerts,
Vicky Remijn,
Cindy de Schepper,
Maarten Schuermans,
Nadia van Rietschoten,

bronnen

evident (betekenis). (z.d.). www.vlaanderen.be.

<https://www.vlaanderen.be/team-taaladvies/taaladviezen/evident-betekenis>

Masschelein J., & Simons M. (2013). Het atelier als autonome pedagogische plek. In *Autonomie als waarde: dilemma's in kunst en onderwijs*. (pp. 49-71)